

Ἡ κόρη τοῦ Ἀντίου, ὡς συνεπλήρωσεν αὐτήν ὁ κ. Σβορώνος.

βέβαια δὲν θὰ προώδευα εἰς αὐτὸ τὸ διάστημα οὔτε κατὰ ἓν ἐπὶ πλέον βῆμα εἰς τὴν τέχνην μου. Πρὸς τί λοιπὸν νὰ ζήσω;

»Θὰ εὐχαριστηθῶ ἐπίσης τὰ μέγιστα ἂν δὲν μὲ πενθήσει κανεὶς. Ἡσθάνθην πάντοτε φοβέσθαι εἰς τὴν ἐπίδειξιν αὐτὴν τοῦ πένθους· ὅπως δὴ ποτε, ἂν εἶνε ἀλαραίτην γὰρ μὲ πενθήσουν, ἅς μὲ πενθήσουν ὅσον τὸ δυνατόν ὀλιγώτερον.»

Καὶ ἐπίσης ἄγνωστον ἀπὸ τὴν διαθήκην τοῦ καλλιτέχνου εἶνε, ὅτι δὲν ἐξέχασε καὶ ἄποιο παλῆρό του μοντέλο, τὴν Μαργαρίταν Χίλντερς, εἰς τὴν ὁποίαν ἀφῆκε δύο ἰδικὰς τῆς προσωπογραφίας κρεμασμένας εἰς τὸ δωμάτιον τοῦ ἔργου τοῦ καλλιτέχνου. Δὲν ἔχουν ὅμως τὴν ὑπογραφήν του, ἀλλὰ τὸ ψευδώνυμον Ἐνδελφελτ.

*

Ὁ κ. Ἰω. Σβορώνος ἔκαμε δύο ἐνδιαφερούσας διαλέξεις ἐν τῇ Ἀρχαιολογικῇ Ἑταιρίᾳ περὶ τῆς Κόρης τῆς ἐν Ἀντίῳ εὐρεθείσης καὶ περὶ ἧς αἱ γνώμαι τῶν ξένων ἀρχαιολόγων, ὡς γνωστὸν, διίστανται καὶ περὶ

τῆς παραστάσεως τοῦ ἀγάλματος καὶ περὶ τοῦ τεχνίτου. Ὁ κ. Σβορώνος ἔκ τινος νομίσματος τῆς Θεσσαλικῆς πόλεως Πελλήνης, εἰκονίζοντος κόρην εἰς στάσιν ἀπαράλλακτον τῆς τοῦ ἀγάλματος καὶ ἐκ τῶν στίχων 842-852 τῶν «Φοινισσῶν» τοῦ Εὐριπίδου, συνήγαγε τὸ συμπέρασμα ὅτι τὸ ἄγαλμα παριστάνει τὴν Μαντῶ, Θεσσαλὴν Σίβυλλαν, κόρην τοῦ περιφήμου μάντεως Τειρεσίου. Ὁ κ. Σβορώνος φρονεῖ ὅτι τὸ ἄγαλμα ἀποτελεῖ τὸ ἥμισυ συμπλέγματος μετὰ τοῦ Τειρεσίου, οὗ προηγείται ἡ Μαντῶ φέρουσα ἐπὶ δίσκου τὰ ἱερὰ ὄργανα δι' ὧν ἐτέλει τὰς οἰωνοσκοπικὰς αὐτοῦ μαντείας· ὁ Τειρεσίας ἦτοι κλάδον ἐλαίας, τετράγωνον ὕψασμα, τὴν κυρτὴν μαντικὴν ράβδον καὶ πυξίδα, ἐντὸς τῆς ὁποίας ἐφυλάσσοντο οἱ κληροί, συγκρώνως δὲ χρυσοῦν τιμητικὸν στέφανον, ὃν ἔλαβε παρὰ τῶν Ἀθηναίων εὐγνωμονούντων ὅτι ἔδωκεν αὐτοῖς τὴν νίκην. Ἡ εἰκὼν ἦν δημοσιεύομεν παριστᾷ πῶς ὁ κ. Σβορώνος συμπληρώνει τὰ ἐπὶ τοῦ δίσκου ἀντικείμενα, ἀντιθέτως πρὸς τὸν Ἰταλὸν Κομπαρέτι, ὅστις τοποθετεῖ ἐπὶ τοῦ δίσκου τρίποδα.

Διὰ τὸ ἄγαλμα, κατὰ τὸν κ. Σβορώνον εἰργάσθησαν